

Dwanaście i pół ułomnych strof *Lama Szang Tsondru Drakpa*

Odrodzenie w ludzkim ciele.
Bycie przy zdrowych zmysłach.
Młodość.
Cudownie odnaleźć Dharmę!

Najwyższe nauki.
Niezrównana linia przekazu.
Pełnia współzucia.
Cudownie spotkać Mistrza!

Odbieranie pouczeń.
Porzucenie znoju.
Przemierzanie gór.
Cudownie praktykować!

Samotność.
Intensywna medytacja.
Brak nadziei i lęku.
Cudownie zdobywać doświadczenie!

Odprężenie.
Akceptowanie wszystkiego.
Nielgnięcie.
Cudownie ujrzeć Dharmakaję!

Brak zadań.
Biegłość.
Oczywistość wszystkiego.
Cudownie obywać się bez sesji i przerw!

Lotność.
Jasność myśli.
Zniknięcie poczucia ja.
Cudownie osiągnąć Przebudzenie!

Urzeczywistnienie pustości.
Wzbieranie współzucia.

Wypełnienie aspiracji.
Cudownie pomagać innym!

Mnich i żebrak Szang.
Bogactwo pouczeń.
Żadnych złudzeń.
Cudownie być niezależnym!

Uczniowie.
Miłość.
Posłuszeństwo.
Cudownie przestrzegać ślubowań!

Tak podśpiewywał sobie żebrzący mnich Szang.

Lama Szang Tsondu Drakpa (1123–1193) był słynnym nauczycielem związanym ze szkołą kagju i jednym z najpotężniejszych władców w centralnym Tybecie.

Przekład na język polski: Adam Kozieł